

Motion till riksdagen 2011/12: MJ411

av **Ola Johansson (C)**

Förbränning av animaliska biprodukter för uppvärmning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nödvändigheten av att förändra tillåtlighetsprövningen av pannor ämnade att förbränna animaliska biprodukter i uppvärmningssyfte.

Motivering

Det är idag inte tillåtet att elda avfall utan särskilt miljötillstånd för varje panna. Som avfall betraktas även animaliska biprodukter, såsom exempelvis gödsel av olika slag. I det här fallet handlar det om hästgödsel som uppbländad med strömedel såsom halm eller spån torkats och omvandlats till pellets. Försök har gjorts som visar att sådan användning är mycket effektiv och att askan med fördel och utan negativ miljöpåverkan kan användas som gödningsämnen i skog och mark.

Ramdirektivet för avfall definierar i begreppet "End of Waste" när en typ av avfall övergår från att vara avfall till att bli en resurs möjlig att återvinna och när det slutligen blir föremål för deponi.

Idag råder oklarhet om hur man i detta sammanhang skall betrakta animaliska biprodukter, som vissa typer av gödsel. Oklarheten leder bland annat till att hästgödsel då den omhändertas i större mängd tidigare måste läggas i deponi på soptippar. Deponi av organiskt material är förbjudet sedan 2005, vilket nu lett till svårigheter för hästnäringen att få avsättning för gödsel.

Effekten blir också att den inte kan användas i pelletsform för uppvärmning av till exempel bostäder, såvida inte varje panna miljöprövas var för sig. Det kan också vara så att Jordbruksverket utöver det kan kräva hygienisering i form av uppvärmning till minst +72 °C under minst en timme för att gödseln skall vara möjlig att återanvända överhuvudtaget.

Fel! Okänt namn på

Hästgödsel faller under förordningen om animaliska biprodukter. När gödsel blir avfall och ska förbrännas gäller även miljöbalken, bl.a. kap. 15 om avfall och avfallsförbränningsförordningen. Avfallsförbränningsförordningen har i sin tur sitt ursprung i direktivet om förbränning av avfall.

Anläggningar som förbränner avfall omfattas av krav på tillstånd eller anmälan enligt förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Tillstånd söks hos miljödomstol eller länsstyrelsen. Anmälan görs hos den kommunala nämnd som hanterar miljöfrågor.

Detta regelkrångel leder till att en naturlig biprodukt i den moderna gröna näringen inte kan återanvändas på ett sätt som skulle vara önskvärt, då undantag från avfallsförbränningsförordningen endast gäller för vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall.

Ett hästgymnasium i Kungsbacka hindras till följd av detta från att planera för att låta studentbostäderna uppvärmas av en resurs som genereras i riklig mängd i själva verksamheten, eftersom man drar sig för den insats och kostnad det innebär att miljöpröva pannorna och det även råder oklarheter om kravet att hygienisera.

Jag vill med denna motion göra regeringen uppmärksam på behovet av att tillsammans med berörda myndigheter utarbeta riktlinjer som gör det möjligt att återanvända animaliska biprodukter i större utsträckning än idag, för exempelvis kompostering och förbränning i syfte att producera energi.

Stockholm den 29 september 2011

Ola Johansson (C)